

har saa stor Betydning, men ogsaa at indføre Bestemmelser, hvorefter de, der skulle styre en Motorvogn, skulle have en forsvarelig Uddannelse. Det blev for Udvalget oplyst, at Uddannelsen nu som oftest kun bestaar i, at de foretage nogle enkelte Køreture med en, som maaske selv er sagkyndig i den Retning, og at den hele Uddannelsestid som Regel kun er 4 Dage. Vi have ment, at da det dog er en temmelig ansvarsfuld Gerning, saadanne Chauffører gaa ind til, burde de have noget mere Uddannelse end netop den lige at lære at kende de forskellige Dele af Automobilen og prøve nogle enkelte Køreture, maaske knapt nok udenfor Byen. Vi have derfor ment, at deres Uddannelsestid passende kunde ansættes til 1 Maaned. Men fordi en Mand gaar hos en Lærer en Maaned, er det jo ikke sikkert, at han faar lært stort, hvis hans Læremester enten ikke duer til at lære fra sig eller ikke har ret meget med ham at gøre. Vi haabe derfor, Justitsministeren vil foreskrive nogle Regler for dem, der ansættes til at undervise disse Chauffører, saaledes at de kunne faa en virkelig kyndig Uddannelse og bagefter forstaa at manøvrere og styre Automobilerne, som de bør og skulle. Ved en længere Læretid tænker jeg ogsaa, at de mere ville komme til at føle Ansvarret end ved at køre disse 3, 4, 5 Ture, eller hvor meget det nu er, saaledes at de for Fremtiden blive noget mere pligtopfyldende og paapassende, end de desværre ofte have vist sig at være i Fortiden. Vort Ændringsforslag gaar altsaa ud paa, at Læretiden skal være mindst en Maaned, og at de virkelig faa lært noget i denne Læretid, idet Justitsministeren kun beskikker saadanne til at være Læremestre, der selv have den fornødne Uddannelse og Øvelse, og gennem nogle Regler, Vedtægter eller Instruksjer passe paa, at denne Øvelse virkelig bliver fyldestgørende. Jeg anbefaler denne Ændring til Tingets Vedtagelse.

Naar vi saa komme til § 21, hører Enigheden i Udvalget op. Der er endnu et Punkt, hvorom vi ere enige, og det er, at 2det Stykke i § 21 udgaar, men saa hører ogsaa Enigheden op. § 21 handler om, hvor der maa køres, og hvordan der maa køres, og her have nogle af Udvalgets Medlemmer ment, at der burde indføres mere indskrænkende Bestemmelser end andre, og Uenigheden staar navnlig paa, at nogle have ment, at der af Rigsdagen skulde gives nogle Hovedregler angaaende Automobilkørsel, medens det lo-

kale skulde overlades til Amsraad og Sogneraad, som jo ere de stedlig kendte og dem, der bedst kunne tage Bestemmelse om, hvorledes Forholdene paa de enkelte Steder burde ordnes. Den første Ændring til § 21 er stillet af et Mindretal, men jeg nærer det Haab, at denne Ændring alligevel skal blive vedtagen. Jeg mener, at man derved tager alt det Hensyn, som det er nødvendigt at tage overfor Automobilisterne. Vi have ikke ønsket større Indskrænkninger end højst nødvendigt, og vi have derfor godt villet tillade, at Automobilisterne køre paa alle Veje og, jeg havde nær sagt, for en Dels Vedkommende ogsaa til alle Tider — i hvert Fald faa Læger, Dyrlæger og Jordemødre Lov til at køre til alle Tider. Men derimod have vi ønsket, at de ikke faa Lov til at køre, uden at de kommunale Raad give deres Samtykke dertil. Det forundrer mig noget, at ikke alle have kunnet gaa med dertil. Vi have jo ført saa megen Tale om det kommunale Selvstyre, og jeg mener dog, at alle nu indrømme, at det kommunale Selvstyre er fuldt ud gennemført i hvert Fald i Sognekommunerne, og vi have stadig talt om, at dette kommunale Selvstyre kunne vi have fuld Tillid til, idet vi mente, at naar Kommunens Beboere faa Lov til at bestemme, hvem der skal være deres ledende og styrende Mænd, maa disse Mænd være saa godt kvalificerede og have et saa sundt og godt Blik paa Forholdene, at de ogsaa ville ordne og lede alt paa den bedste Maade for Kommunen. Men det viser sig mange Gange, at denne Tillid til det kommunale Selvstyre er kun smukke Talemaader, thi naar det skal udføres i det praktiske Liv, støder det ofte paa Vanskeligheder, og her er en af Vanskelighederne. Der er 15 Medlemmer i Udvalget, men kun 7 af disse have kunnet enes om at lægge disse Bestemmelser over i de kommunale Raads Hænder. Vi 7 mene, at naar blot de kommunale Raad give deres Samtykke, bør enhver Automobilist have Lov til at køre, men hvor de nægte det, skal det være forbudt at køre paa de smaa Veje. Men der er, som sagt, den Mærkelighed, at mange af dem, der have talt saa meget om den ubetingede Tillid til det kommunale Selvstyre, kunne slet ikke gaa med dertil. Det er altsaa et Bevis paa, at naar det skal vise sig i Gerning, om man virkelig har Tillid til det kommunale Selvstyre, er der altid en hel Del, der svigte. Nu vil altsaa Afstemningen om et Øjeblik vise, hvor mange der have Tillid til det